

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Tyranni imago.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

re non possit. Avaritiā fervet, alienarum opum violentus creptor? similem lupi dixeris. Ferox atque inquietus linguam litigij exerceat? cani comparabis. Insidiator occultis surripuisse fraudibus gaudet? vulpeculis exequetur. Iræ intemperans fremit? leonis animum gestare credatur. Pavidus ac fugax metuenda formidat? cervis similis habeatur. Levis ac inconstans studia permutat? nihil ab avibus differt. Fœdis, immundisque libidinibus immergitur? Sordidae suis voluptate detinetur. Ita fit, ut qui probitate deserta, homo esse desierit, cum in divinam conditionem transire non possit, vertatur in belluam. Hæc ille.

II. (b) Lycaon, uti prius humanum, ita postea pecudum, præsertim ovium, sitiebat sanguinem, quod proprium tyranorum est, in eos potissimum sœuentium, qui maximè sunt innocentes. In adagijs est, *suade lupis ut insaniant; rabiunt ulro.* Quibus similes illi, quos conjuncta cum impietate crudelitas, in Divos, hominésque incitat & immittit. Talis lupus Herodes fuit Ascalonita, qui Deum ipsum maceratus, tot millium infantium cæde, rabiem suam non tam exsaturavit, quam irritavit. Tales sunt, omnes illi sanguinis humani helluones, quorum in vultu truculentia, in oculis rabies, in pectoribus furor, in manibus violentia sedem fixit; qui nunquam non spirant iras, anhelant cædes, & si non cruentam sicam, certè sanguinariam semper voluntatem gerunt. Agunt hoc tyranni, quod lupus in apolojo. Ad profluentein levandæ sitis causa forte convenerant lupus & agnus. Ille mox jurgij occasionem arripiens, querit minitabundus, cur sibi aquam turbasset. negat agnus id fieri potuisse, cum ab ipso superius consistente, ad se inferius stantem, rivus delaberetur. Repulsus veritate lupus, ante sex, inquit, menses maledixisti mihi. Respondet agnus, se eo tempore nec dum natum fuisse. Instat lupus: at pater tuus in me fuit maledicus: & cum dicto, corripuit innocentem, atque in frusta discerpit. Sed deinde hic Lycaones scelerum suorum conscientiā exterriti, sese ipsos fugiunt, non effugient tamen, exagitante eas vindicta divina, & inter mille terrores, velut inter silvarum bestias circumagente. Cætera animalia à genere suo temperant; at *homo fit. homini lupus*, & in naturæ consonitatem sœvit.

III. (c) Luporum tanta esse dicitur ingluvies, ut, etiamsi saturi sint, ad occursum tamen præda statim egerant, vel evomant, quod ingesserunt, ut vorare possint. Quid quod, teste Aristotele, hoc animal comedit non masticando cibum, sed devorando & glutiendo, unde tan-

F 3

tum

(b) *Tyraui imago. (c) Gñlusus & avarus.*